

ÀLVAR GARCIA ACUSA DE SUCURSALISTA LA UIMP

L'estiu calent de les universitats

Amb un pressupost de 25 milions de pessetes, bona part subvencionats per institucions valencianes, ha iniciat enguany els seus cursos la Universitat Internacional Menéndez y Pelayo. La Universitat de Gandia, que esperava ser la d'estiu del País Valencià, s'ha quedat marginada.

Francesc Milà

Cada nou any sembla multiplicar-se el fenomen de les universitats d'estiu; tant que fins i tot qual-sevol poble amb un augment de població considerable durant aquestes dates vol tenir la seua universitat. En una ullada ens trobem les de Sagunt, Dénia, Benicàssim, Eivissa i moltes d'altres, però n'hi ha dues que destaquen per la seua trajectòria: Prada i Gandia. Enguany hi hem d'afegir la implantació a València d'una seu de la Universidad Internacional Menéndez y Pelayo, des d'un inici, s'ha encetat la polèmica. Problemes lingüístics, organitzatius i protestes de les altres universitats, han estat algunes de les causes. Però la qüestió és com una universitat aliena es gasta 25 milions, mentre les universitats d'estiu ja consolidades continuen rebent unes subvencions minses i sempre insegures.

Les opcions nacionals

No obstant la denominació de *cadàver* que li apliquen alguns mitjans institucionals, la Universitat Catalana d'Estiu amb seu a Prada s'ha consolidat com l'opció més desitjable per als estudiants que trien entre el ludisme i l'experiència cultural. I això es reflecteix

en el seu programa, sens dubte la més àmplia oferta d'una universitat d'estiu a hores d'ara: Cursos de formació cultural, seminaris de formació universitària, tallers i seminaris d'investigació que, juntament amb taules rodones, lectures, conferències o projeccions cinematogràfiques, fan que els assistents puguen compaginar les activitats diguem-ne més serioses amb altres més pròpies de l'estiu.

Aquesta consolidació ve avalada per unes xifres d'assistència que superen en la darrera convocatòria els 800 alumnes. Però també cal fer esment de la multiplicitat d'estaments que amb el seu ajut econòmic fan possible la iniciativa: Generalitat de Catalunya, Conseil des Pyrennées Orientaux, Conselleria de Cultura de la Generalitat Valenciana, Diputacions de València, Barcelona i Girona, Consell Insular de Mallorca, Ajuntaments de Palma i Barcelona, a banda de les funcions específiques que cada Direcció General assumeix; per exemple, la Direcció General de Música de Catalunya, que s'encarrega dels concerts, etc.

És així que la Universitat Catalana d'Estiu ofereix, amb un pressupost global de poc més de 20 milions de pessetes, més de 65 seminaris amb professors vinguts de tot arreu i, a banda, els quasi innombrables actes culturals de tot tipus que hi tenen lloc durant els deu dies de durada dels cursos.

Una altra característica destacable és l'autofinançament que en un 50% ha aconseguit la Universitat, gràcies als nombrosos alumnes matriculats, la qual cosa li permet tenir unes ofertes culturals d'ampli abast, no obstant la desganada de moltes institucions, desganada no exempta en molts casos de mala consciència.

Significativa proporcionalment pot resultar la contribució de la Generalitat de Catalunya, que hi contribueix amb 7.000.000 de pessetes, seguida pel Con-

La UIMP ha obert la polèmica a les Universitats d'estiu.

seil Des Pyrenées Orientaux amb 2.000.000, remarcable l'interès per part d'una institució francesa, o el fet més aviat negre que ha protagonitzat l'Ajuntament de Barcelona, que ha passat de 1.200.000 pessetes de subvenció l'any 1987 a les 500.000 d'enguany. Altres institucions contribueixen amb quantitats ben bé simbòliques, com les 750.000 de la Conselleria de Cultura Valenciana, les 500.000 del Consell Insular de Mallorca o les 400.000 de la Diputació de Girona.

La Universitat de Prada es va proposar des d'un principi recuperar la interacció i no primar, com altres, les àrees humanístiques, sinó més aviat donar camp a les matèries d'alta divulgació científica. El sociòleg Salvador Cardús, assidu participant de les jornades, pensa que «Prada no és l'apa-

Amb una assistència que supera els 400 alumnes, entre seminaris i taules rodones, Gandia s'ha anat consolidant com a la primera Universitat d'Estiu del País Valencià i, a poc a poc, ha aconseguit fer risibles les acusacions oficials de localisme o de l'abús que significa dir universitat a les activitats d'un poble per millorar la seua imatge. Contràriament, els set cursos d'aquest any, els dos seminaris i les taules rodones amb participacions tan importants com les de Fabrizio Calvi, Javier Sádaba, Carmen Llorca, Giacomo Marramao o Tony Guiddens entre molts d'altres, l'interès que ha demostrat pels temes del futur o la cursa espacial, demostren la validesa del projecte.

Però les acusacions es fan encara més inútils si afegim que la Universi-

III universitat
d'estiu
a Gandia
25-30 agost 86

UNIVERSITAT GANDIA

Gandia: Les autoritats no han volgut donar-li el suport necessari. Baix, Universitat Catalana d'Estiu, l'opció més consolidada.

rador perquè els polítics pensin, o demostrin que pensen, ni tampoc unes vacances pagades dels intel·lectuals orgànics dels partits. És molt més plural.»

Gandia, una iniciativa en alça

Des de fa 5 anys, 4 sense un suport oficial, l'Ajuntament de Gandia ve desenvolupant els cursos de la Universitat d'Estiu, amb una particularitat que la converteix en un projecte nou i d'àmplies perspectives: la seua articulació al voltant d'un tema concret, que aquest any ha estat *Poder, ¿on?*. L'intent és que Gandia no siga una repetició del clàssic esquema que els estudiants han de patir durant els llargs hiverns.

tat d'Estiu de Gandia fa temps que desitjava un conveni amb la Universitat de València, cosa que ha esdevingut realitat aquest any. Aquesta col·laboració mútua no ha aconseguit, però, fer de Gandia la Universitat d'Estiu del País Valencià, posició per a la qual estava sens dubte ben preparada.

Econòmicament, i a pesar de dels ajuts que rep anualment per part de la Conselleria de Cultura i la Diputació de València, totes dues donen 3.000.000 de pessetes, el principal suport és el mateix ajuntament de Gandia amb 10 milions de pessetes.

L'opció descafeïnada

Tenint en compte les opcions de Gandia i Prada ja consolidades, a

molts ha sorprès el conveni subscrit entre la UIMP (Universidad Internacional Menéndez y Pelayo), la Caixa d'Estalvis de València, la Conselleria de Cultura i l'Ajuntament de València, a banda d'un conveni secundari amb l'IVEI (Institut Valencià d'Estudis i Investigació) i la Conselleria d'Indústria perquè la UIMP poguera organitzar a València nou seminaris aquest estiu amb un pressupost de 25.000.000 de pessetes.

Les reaccions de les altres universitats no s'han fet esperar, Àlvar Garcia, coordinador de la Universitat d'Estiu de Gandia no ha dubtat a qualificar la UIMP com «un projecte sucursalista, barroer i estúpid».

Les conseqüències ja s'han patit aquest any amb l'absència de traducció simultània del català, marginat definitivament en favor d'altres llengües com el francès o l'anglès. Aquest periodista va sofrir la reiterada incomprensió de les secretàries de la UIMP, i es va veure obligat a parlar en castellà, però això és una simple anècdota si ho comparem amb la sorpresa d'un dels assistents a la conferència de l'exconseller d'Indústria, Segundo Bru, quan li digueren que havia de parlar en castellà ja que el català no era una llengua acceptada en els cursos.

La qüestió sembla, doncs, clara: les institucions del País Valencià han preferit importar i potenciar una universitat estranya, oblidant les possibilitats d'un projecte ja arrelat i més renovador com el de Gandia o la tradició i les consecucions de Prada. Una vegada més, la ceguesa institucional ha servit per a promoure un futur d'enfrontaments, decepcions i desinterès que sembla assegurat. □